

Iskrice odličnosti – Veliki Gaber in Osnovna šola Veliki Gaber na poti k odličnosti, mojstrstvu in deželi korenčka

Barbara Brezigar

OŠ Veliki Gaber

Pisalo se je leto 1879, ko je OŠ Veliki Gaber, takrat dvorazredna ljudska šola, prvič odprla svoja vrata kar 199 učencem. Skozi svojo zgodovino je šola »zrastla« v devetletko, ki jo trenutno obiskuje 181 učencev v desetih oddelkih, s katerimi dela 20 strokovnih delavcev šole. Sto let kasneje, pa je pod okriljem šole vrata odprl tudi vrtec in ob koncu prvega leta delovanja skrbel za 21 otrok. Tudi vrtec je pridno rasel in tako ga danes obiskuje 93 otrok v petih oddelkih, za njih pa skrbi 12 strokovnih delavk.

Skozi zgodovino pa nista rastle samo šola in vrtec, predvsem so rastle otroci, ki so s svojim delom, znanjem in prizadevnostjo ob pomoči vestnih in predanih učiteljev ter vzgojiteljev skrbeli za to, da je bila šola prepoznavna v okolju, še bolj v kraju.

Šolo obiskujejo učenci Velikega Gabra in njene širše okolice. Šolski okoliš je razprostrt med Temenico in sega skoraj do Krke. Veliko učencev se vozi v šolo z avtobusom. Šola že veliko let sledi novostim in se vztrajno posodablja. Učenci poleg kvalitetnega rednega pouka obiskujejo še veliko interesnih dejavnosti in so vključeni vsako leto v veliko projektov. Najbolj ponosni smo, da smo bili prvi v občini Trebnje sprejeti in vključeni v EKO šolo. Da imajo učenci sodobna učila in pripomočke, se učitelji in vzgojitelji skupaj z učenci trudijo in vsako leto pripravijo dobrodelni koncert.

»Kakšna lepa šola, kako diha...« to so bile prve misli, ki so se mi porajale, ko sem leta 2010 prvič prestopila prag te šole. In ko sem isti dan izstopila iz nje, sem imela resnično željo, da bom enkrat lahko postala del nje. Zakaj? Kaj je bilo tisto, kar me je tako prepričalo? Točnega odgovora ne vem, kar vem je, da sem se tu že prvi trenutek počutila dobro, da sem zaznala neko pozitivno energijo, ki je

prevevala celotno stavbo... In nekaj dni po tistem sem nekomu rekla: » Če bi lahko izbirala, potem bi najraje šla v Gaber.« In tako me je pot pripeljala točno sem, kamor sem si želela. Sedaj vem, da se nisem tistega dne nič zmotila.

In danes, ko pišem te besede, se sprašujem, kako in kdaj smo prišli tako daleč, da smo lahko del »odličnosti«. Pripeljali so nas učenci, s svojim delom, marljivostjo, znanjem, ki ga dokazujejo na raznih tekmovanjih, prireditvah in ne nazadnje v vsakdanjem življenju. In za vsem tem se seveda skrivajo učitelji, ne navadni učitelji. To so gabrski učitelji in vzgojitelji, ki so svojemu delu popolnoma predani, ki svoje delo opravljajo z ljubeznijo. To so ljudje, ki živijo s šolo in s krajem. In ne nazadnje nas je do sem pripeljal tudi »kraj«, katerega pomemben del smo tudi mi.

V tako majhnem kraju je vključevanje šole v kraj izrednega pomena. Tega se v Gabru zavedajo že dolgo, saj se je šola skozi vso svojo zgodovino povezovala s krajem in pripravljala razne kulturne prireditve.

Danes počnemo to malo drugače. Ker smo del kraja, želimo z njim živeti v sožitju. Tako smo v teh letih intenzivno sodelovali z različnimi društvi. Najmočnejša vez sodelovanja pa se je spletla z društvom upokojencev, ki ga vodi gospa Jožica Štrempfelj. Gospa je močna gonilna sila za celoten kraj. Zaveda se, da je prihodnost v mladih, zato je želja po sodelovanju še toliko močnejša. In tako je iz Rastoče

knjige Veliki Gaber zrastle ideja o »korenčku«, kjer se je intenzivno pridružila tudi šola in ob prvem Prazniku korenja aktivno sodelovala. Pod vodstvom učiteljice Justine Zupančič, so učenci posneli dokumentarni film z naslovom »Od ideje do praznika korenja« in tako dodali svoj delček v mozaik dogodkov, ki bodo ostali trajno zapisani.

Za vsemi temi izvrstnimi idejami pa se skriva še eno ime: Dr. Gabrijelčič. Gospod, ki v nas vseh išče dobro in nam je vedno v pomoč. In ker Rastoča knjiga raste, mora z njo rasti tudi kraj, s krajem pa mora rasti tudi šola. In tako smo v šoli z odprtimi rokami sprejeli idejo o Abecedi odličnosti, katere idejni oče je prav Dr. Gabrijelčič. Projekt, ki v šolo vnese ogromno vzgojnih momentov, smo prepoznali kot nekaj odličnega, kot nekaj, kar današnja družba nujno potrebuje. Čutili smo in želeli smo si, da bi skozi takšen projekt zadihali kot eno: vrtec in šola in tako smo se stvari tudi lotili. Idejo smo prilagodili razvojni stopnji otrok in začeli ustvarjati miselne vzorce, ki nas usmerjajo na pot k odličnosti. Da bomo še bolj odlični...nekje v ozadju tli ideja in osnutek »Male rastoče knjige OŠ Veliki Gaber«, v kateri bi bila odličnost tudi zapisana. Prepričana sem, da bomo vanjo lahko zapisali veliko stvari.

V sodelovanju z učiteljico Justino Zupančič zapisala Barbara Brezigar, ravnateljica.

